

RAKTAS DURIMS

Didelė garbė būti bažnyčioje! Man tai taip pat buvo šiek tiek netikėta. Aš, žinodamas, kad ši vakarą komunijos vakaras, visuomet mielai ateinu į komunią, jei esu kur nors netoliese. Kadangi tai . . . Aš manau, kad visi krikščionys turėtų nekantriai laukti dalyvavimo komunijoje, nes Jėzus pasakė: „Jeigu jos nevalgysite, neturėsite dalies su Manimi“. Todėl, tai . . . ateiti į bažnyčią visada yra didžiulė privilegija. Tuomet, ši vakarą, brolis Nevilas pasakė, kad jis buvo šiek tiek užkimes, ir—ir norėtų, kad aš kalbėčiau mūsų susirinkimui. Aš jam pasakiau, kad mielai tai padarysiu. Taip pat norėčiau pranešti, kad jei . . .

² Rytoj vakare vyks vyrų susirinkimas, patikėtinių, rytoj vakare, ir verslininkų čia iš bažnyčios, eiliniame pirmadienio vakaro susirinkime ir jie . . . turi priimti sprendimą su rangovu. Aš manau, jūs visi suprantate, kad mūsų—mūsų—mūsų dokumentai buvo patvirtinti ir mes galėsime statyti bažnyčią. Ir taigi, viskas patvirtinta ir tikriausiai pradės šią savaitę. Kiek man žinoma, bažnyčia pradedama statyti šią savaitę. Ir čia, Džefersonvilyje, jie atmetė mūsų prašymą. Bet mes nuvykome į Indianapolį, ir jie davė mums leidimą, taigi mes ruošiamės ją statyti. Ir taigi, tai prasidės tikriausiai šią savaitę. Tai sužinosime po susirinkimo rytoj vakare. Ir tuomet po susirinkimo rytoj vakare, jeigu jie nepradės šią savaitę, jei kas nors atsitiks, rangovas negalės pradėti šią savaitę, jis tuomet pradės kitą savaitę.

³ Ir ateinantį savaitgalį, šeštadienį vakare, sekmadienį ryte ir sekmadienį vakare kitą savaitę, ši ateinantį šeštadienį ir sekmadienį, jei Viešpaties valia, aš noriu vėl pravesti tris susirinkimus iš eilės, kaip ir prieš kelias savaites. Ir tuomet po to, kai mes . . . Tai bus šeštadienį vakare, ir tuomet sekmadienį ryte, ir tada sekmadienį vakare. Šis sekantis, tai bus šio mėnesio trylikta ir keturiolikta.

⁴ Ir tuomet, po to mes su keliais broliais išvyksime į Koloradą, į medžioklę, paskui sugrįšime. Jeigu bažnyčia, kai ji bus baigta, jei tai bus Viešpaties valia, aš noriu paskirti galbūt visą savaitę, prieš man vėl išvykstant į susirinkimus, paimant *Septynis Antspaudus* iš Apreiškimo. Tiesiog prieš . . . Kaip mes turėjome *Septynis Bažnyčios Laikotarpius*, dabar po To seka *Septyni Antspaudai*.

⁵ Ir tikriausiai per artimiausias dvi ar tris savaites, nes manau, jie tvirtina, kad su tais žmonėmis, kuriems visa tai paves, jie gali, mes galime pastatyti bažnyčią ir turėti ją maždaug per dešimt dienų, ar per penkiolika, kažkas panašaus. Tuomet mes

čia turėsime sėdimų vietų maždaug dvigubai daugiau žmonių nei turime, ar trigubai daugiau žmonių. Ir todėl aš laukiau to laiko.

⁶ Nes praeitą šeštadienį ir sekmadienį, tai buvo siaubinga, žinote. Žmonės stovėjo čia jau antrą valandą po pietų, kad galėtų patekti į bažnyčią, dar prieš bažnyčiai atsidarant. Kitos dienos rytą, penktą valandą, viena slaugė, gyvenanti mano kaimynystėje, atvažiavo iš ten, pasakė: „Penktą valandą ryto aplink bažnyčią tiesiog buvo pilna žmonių“. Taigi, ir tuomet žmonės, kai jie patenka į vidų, ten nebėra vietų ir jie nusivilia ir išvažiuoja. Ir—ir tada tie, kurie stovi susigrūdę ir susispietę praėjimuose, jie jaučiasi suspausti ir visa kita. Ir aš matau kaip moterys stovi ten, prakaituoja, žinote, štai taip, ir prakaitas žliaugia nuo jų. Ir koks nors vyras atsistoja ir užleidžia savo kėdę kokiam nors moteriai; ir tada jis stovi, kol jam pradeda skaudėti kojas, ir kas nors kitas užleidžia jam savąją. Jūs žinote, ir panašiai, tai apgailėtina, ir motinos su mažais sergančiais vaikais ir taip toliau, tai negerai.

⁷ Taigi, mes dabar stengiamės tai išspręsti, statydami didesnę bažnyčią. Ir mes turėsime puikią vietą, kur vaikai, kartais... trukdo, kaip maži vaikai, kurie verkia; na, mes turėsime tam skirtą kambarį, kur motinos galėtų nueiti ir toliau stebėti tarnavimą, kuris bus transliuojamas tiesiai į kambarį. Ir turėsime kambarius sekmadieniniai mokyklai ir visa kita, tiesiog įrengta taip, kaip turėtų būti. Ir tai, jei Viešpats leis, prasidės ateinančią savaitę.

⁸ Jūs visi šimtu procentų balsavote už tai, taigi mes tvirtai laikėmės to, suprantate. Bažnyčia yra suvereni. Ką bažnyčia sako, taip ir yra. Patikėtiniai ar niekas kitas... Patikėtiniai, tiesiog kiekvienas turi balsą. Pastorius turi tik vieną balsą. Tai bažnyčia, tai—tai bažnyčios demokratija, bažnyčios suverenumas. Pasisako visa bažnyčia. Štai ir viskas. Ir mums tai patinka, nes mes neturime vyskupų ar hierarchijų, ar prižiūrėtojų, ir taip toliau, kurie nurodinėtų mums *ta, aną* ar *kitą*. Tai Šventoji Dvasia kalba bažnyčioje. Man patinka ši taisyklė ir ji labai gera.

⁹ Ir aš paklausiau: „Ar jūs visi norite palaukti, kol turėsime pakankamai, kad perkelti šią bažnyčią ir pastatyti didelę bažnyčią?“ Tai buvo patikėtinių taryboje, ir patikėtiniai negalėjo priimti šio sprendimo. Ir tuomet jie paprašė manęs, kaip vyriausiojo prižiūrėtojo, ateiti ir paklausti bažnyčios. Taigi aš pasakiau: „Dabar mes turime pakankamai pinigų, kad išplėstume bažnyčios dydį ir viską pertvarkytume, ir visa kita, ką mes turėjome“. Aš pasakiau: „Taigi, mes galime tai padaryti tuoj pat arba taupyti pinigus, kol surinksime pakankamai lėšų, kad pastatytume visiškai naują bažnyčią kitoje vietoje“.

¹⁰ Ir mes prabalsavome už tai bažnyčioje ir buvo vienbalsiai nubalsuota už tai, kad „tuoj pat atstatyti bažnyčią, ir tiesiog

nedelsiant statyti didesnę bažnyčią“. Ir mes to laikėmės.

¹¹ Ir valdyba čia, Džefersonvilyje, atmetė mūsų prašymą, pasakė, kad mes negalime to daryti. Ir mes peržengėme tai, nuvykome į Indianapolį ir pateikėme tai valstijos valdžiai. Ir tuomet jie atsiuntė atsakymą, kad „pirmyn“, mes turime teisę ją statyti. Taigi dabar miestas neturi nieko bendro su tuo, tai Valstijos reikalas. Taigi, tuomet mes turime leidimą, ir rangovas tiesiog dabar turi leidimą savo rankose, ir manau, kad jie pasirengę bet kada pradėti darbą.

¹² Šį rytojaus vakarą, jeigu—jei rangovas pasakys, kad nori pradėti kitą savaitę, tuomet aš tiesiog atšauksiu susirinkimus. . . kol mes prieisime prie *Septynių Antspaudų*. Ir tuomet, jeigu rangovas negalės pradėti kitą savaitę, tuomet ateinantį sekmadienį, šeštadienį ir sekmadienį prieš išvykdamas aš pravesiu susirinkimą.

¹³ Ir tuomet ruošiausi pravesti jį šį sekmadienį, bet paskui sužinojau, kad šiandien kunijos vakaras, taigi aš atšaukiau jį šį sekmadienį. Nes kai tiek daug žmonių jūs negalite patogiai priimti kunijos ir tuomet, kai mes turėsime didesnę bažnyčią, mes galėsime.

¹⁴ Dabar, mes turime būsimą Prezidentą. Tai. . . o, jūs žinote, ką aš turiu omenyje, jis neseniai gimė Hickersonų šeimai. Ir mūsų sesuo, pianistė, jeigu ji galėtų ateiti ir sugroti mums trumpą akordą pianinu, „*Atveskite Juos*“, jei norite, ar kokią nors trumpą tokios rūšies dainą. Šis nuostabus mažas džentelmenas, taip ilgai lauktas Hickersonų šeimoje, atvyko. Labai puikus mažas vyrukas, ir Hickersonams jis tikrai yra brangakmenis. Ir jie visi mums yra brangakmeniai, mes mylime juos ir jie mums tikri brolis ir sesuo. Mes esame dėkingi, kad jų šeimoje gimė šis mažylis, kuris iš pagrindų pakeitė šią šeimą. Ir jeigu jie, tėvas ir motina, te atneša dabar šį mažylį pašventimui. Taigi, Raštas sako: „Jie vedė pas Jį vaikus, kūdikius, kad Jis uždėtų Savo ranką ant jų ir palaimintų juos“.

¹⁵ Taigi, pasaulyje yra žmonių, kurie tiki, kaip jie tai vadina „kūdikių krikštu“. Tai yra, jie ima tuos mažylius ir iš viso jų nekrikštija, kadangi jie tiesiog apšlaksto juos vandeniu. Taigi, mes niekur Biblijoje nerasime, kur jie kada nors būtų apšlakstę ką nors iš suaugusiųjų, jau nekalbant apie vaikus.

¹⁶ Ir taigi, krikštas - tai išpažinimas, kad buvo atliktas vidinis malonės darbas. O maži kūdikiai apskritai nesuvokia nuodėmės. Todėl, kai Jėzus mirė ant kryžiaus, Jis mirė, kad panaikintų pasaulio nuodėmę. Ir kai kūdikis tampa žmogiška būtybe ir gimsta į šį pasaulį, jie neturi savo nuodėmės, todėl jiems nereikia atgailauti. Bet, kai tai, Jėzaus Kristaus Kraujas panaikina tą nuodėmę. Žinoma, kūdikis gimsta nuodėmėje, suformuotas neteisybėje, ateina į pasaulį kalbėdamas melą, ir jie iš prigimties yra nusidėjęliai, bet Jėzaus Kristaus Kraujas tai išperka. Bet

kai kūdikis pasiekia atsakomybės amžių ir žino, kas yra teisinga ir neteisinga, tuomet jis turi atgailauti už tai, ką padarė. Dabar tai jau nuodėmė, lygiai kaip jis gimė nuodėmėje, tai žmogaus nuodėmė, dabar nuodėmė yra ta nuodėmė, kurią padarė Adomas ir Ieva; ir kurios Dievas neįskaito dėl Jėzaus Kristaus Kraujo. Dabar, kūdikiui nereikia atgailauti dėl nuodėmių, kol jis nenusideda, tuomet jis turi atgailauti. Suprantate? Ir kai jis atgailauja, tada ateina laikas krikštytis, ir tuomet jis krikštijamas panardinant.

¹⁷ Iki to laiko mes laikomės Biblijos nurodymų, kurie teigia: „Jie vedė pas Jėzų mažus vaikus, kad Jis uždėtų Savo rankas ant jų ir palaimintų juos“. Šie mieli tėvai šį vakarą atneša šį kūdikėlį pastorii ir man, pašventimui. Ir jie suvokia, kad atiduodami jį į Kristaus atstovų rankas, jie atiduoda jį į Kristaus rankas. Tuomet, tikėjimu mes atnešame kūdikį Dievui, kad padėkotume už tai, jog atvedė jį čia, ir prašome Dievo, kad jį palaimintų, ką mes vadiname „kūdikio pašventimu“.

¹⁸ Taigi, jūs žinote, kaip aš darau dėl savo vaikų. Šį vakarą Šlovėje turiu mergaitę, ir ji buvo pašvęsta Viešpačiui čia, prie altoriaus. Aš šį vakarą turiu berniuką ir mergaitę, sėdinčius ten gale, kurie dar nebuvo pakrikštyti. Vienai vienuolika, šiandien kalbėjaisi su ja apie tai, Sarah, dėl krikšto. Ir Juozapui tik septyneri, taigi jis tam dar per jaunas, kol . . . Jeigu jis to norėtų ir pasakytų, kad Dievas įdėjo tai į jo širdį, tuomet aš tai padarysiu. Bet, kaip kūdikiai, aš tiesiog pašvenčiu juos Viešpačiui, kadangi toks Rašto mokymas apie tai.

¹⁹ Broli Nevilai, jeigu dabar ateitumėte čia, prie šio nuostabaus berniuko. Aš bijojau . . . Ar tai Hollin? Hollin? Taip, Hollin, Džiunior. Stivenas Hollin. Na, tai puiku. O, aš maniau, kad jis miega. Tokia Hikersonų prigimtis, viskas, kas vyksta. Aš mačiau jį anądien, aš pasakiau: „Prezidentas“, - ir taip toliau. Ir, žinoma, tam jis dar per mažas, suprantate, kad kalbėtume apie jį kaip apie „Prezidentą“. Kaip laikais? Na, aš žinau, kad bet kuriai dievobaimingai motinai tai tikras lobis. Ar taip nemanote? Labai mielas. Ir dabar, broli Hickerson ir sesuo Hickerson, kaip Kristaus tarnas, kaip jūsų pastorius, aš tikėjimu atnešu šį kūdikį į Jėzaus Kristaus rankas, Kuriam jūs norite jį atiduoti - į Jo rankas.

²⁰ Palenkime savo galvas, kai pastorius ir aš stovime čia, uždėję rankas ant kūdikio.

²¹ Mūsų Dangiškasis Tėve, Biblijoje jie atnešdavo Tau mažus vaikelius, kad Tu uždėtum ant jų Savo rankas ir palaimintum juos. Ir tikrai, Viešpatie, jie buvo palaiminti. Ir dabar, sekdami Tavo pavyzdžiu, tuos dalykus, kuriuos Tu darei, mes stengėmės atidžiai vykdyti, Viešpatie, skaitydami Bibliją ir sekdami pavyzdžiu, kaip ir Tu darei. Ir šis tėvas ir motina, brolis ir sesuo Hickerson, mūsų mylimi mokiniai čia, bažnyčioje, atneša

mums ši mažą džiaugsmo ryšulėlį, kurį Tu patikėjai jų globai. Tai ateina iš Tavęs, Viešpatie. Tu jiems davei šį vaikelį. Ir dabar jie trokšta atiduoti jo mažą gyvybę Tau, kad tarnautų Tau. Aš meldžiu, kad Tu palaimintum šį vaikelį, kad Tu suteiktum jam ilgą gyvenimą. Tė jis gyvena, jei įmanoma, iki pat Viešpaties Atėjimo. Aš meldžiu, kad Tu palaimintum jį, kur jis bebūtų. Te jis bus auginamas krikščioniškuose namuose, kuriuose ir gimė. Ir te jis pasilieka šiuose namuose. Te tėvas ir motina gyvena, matydami kūdikį už sakyklos, jei įmanoma, pamokslaujanti Evangeliją. Jie geriau matys tai tokiu būdu, Tėve, nei Baltųjų rūmų soste ar kur nors kitur, nes jie yra Tavo tarnai, ir nori, kad kūdikio gyvenimas būtų pašvęstas ir palaimintas Dievo darbui.

²² Dabar aš meldžiu, Tėve, kad Tu palaimintum vaikelį. Ir tenužengia ant jo Dievo malonė, tebūna jis sveikas ir laimingas visą savo gyvenimą. Ir tebus gyvi tėvas ir motina, kad tėvas ir motina gyventų ir matytų, kaip jis užauga. Palaimink tą, kurį mes laiminame Tavo Vardu.

²³ Ir dabar, mažasis Stivenai Hollin Hickerson, aš atiduodu tave Jėzui Kristui, kad palaiminimai, kurių mes prašėme, nusileistų ant tavęs. Būk sveikas ir stiprus, mano mažasis broliuk, ir tegul tavo gyvenimas šlovina Dievą. Jėzaus Kristaus Vardu mes to prašome. Amen.

Telaimina jus Dievas. Telaimina jus visus Dievas. Labai mielas kūdikis.

Kur mes niekada nepasensime, niekada
 nepasensime,
 Šalyje, kur mes niekada nepasensime;
 Niekada nepasensime, niekada nepasensime,
 Šalyje, kur mes niekada nepasensime.

²⁴ Argi tai nebus nuostabu? Jauni žmonės bus suaugę, o seni – bus jauni. Taigi, ar tai ne nuostabu? Ir mes niekada nesirgsime, niekada neliūdėsime ir niekada nemirsime.

²⁵ Dabar, tarnavimai, brolis Nevilas paskelbė. Aš taip pat dabar noriu pranešti, kad tas susirinkimas, nepamirškite to, ir susirinkimai, apie kuriuos jis kalbėjo. Taip pat, ponias Ford, kuri anksčiau lankydavo bažnyčia, aš tiesiog prieš porą dienų nuvežiau ją pas dukrą, ir jai aštuoniasdešimt metų, ir ji iškeliavo susitikti su Viešpačiu, aš manau, kad vakar vakare aštuntą valandą. Ir jai skirtą tarnavimą, mes su pastoriumi pravesime koplyčioje prie Coots, Trečiadienį, dešimtą–dešimt trisdešimt, šį ateinantį trečiadienį. Ponia Ford, ponias . . . Manau, kad pamiršau, koks jo . . . Levi, ponias Levi Ford. Mūsų . . . Tai – tai Lloyd Fordo motina, apie kurį jūs skaitėte mano knygelėje, kur jis norėjo man išsaugoti tą skauto kostiumą, ir man liko tik viena klešinė. Taigi, tai – tai to jaunuolio motina. Taigi aš anądien nuvežiau ją ir pasimeldžiau kartu su ja, vargšė senutė. Ir ji iškeliavo susitikti su Viešpačiu Jėzumi.

²⁶ Dabar, jei Viešpats panorės, aš čia turiu kai ką, ką galbūt paskelbsiu, kad tarnavimai, jeigu jie vyks kitą savaitę, jei aš įsidėjau juos čia, ar bent jau maniau, kad įsidėjau, apie tai, apie ką ketinau kalbėti ateinantį, ši ateinantį tarnavimą, sekančią savaitę. Jeigu aš—aš manau. . . Aš maniau, kad įdėjau jį į šią knygutę, nežinau, ar aš įsidėjau ar ne. Taip, štai jis. Jei Viešpaties leis, šeštadienį vakare aš noriu pamokslauti tema „*Kodėl Vienas Žmogus Daro Itaką Kito Žmogaus Gyvenimui*“. Ir sekmadienio rytą aš noriu pamokslauti apie „*Piramidės Viršūnės Uždengimą*“. O sekmadienio vakarą aš noriu pamokslauti apie „*Mano Vedlys*“, tema „*Mano Vedlys*“, ateinančio sekmadienio vakarą. Taigi, te Viešpats palaimina tuos dalykus ir padeda man, nes aš buvau išvykęs, ir tik šiek tiek konteksto, kad galėčiau juos paimti.

²⁷ Taigi, ši vakarą, mes norime paskubėti ir atlikti keletą dalykų. Beje, aš čia turiu laišką, kuris—kuris ką tik atėjo paštu, kai Bilis jį neseniai paėmė, kur kai kurie broliai yra Mičigane, ir jis atėjo iš tarnautojų asociacijos, kurioje yra daugybė dalykų. Štai dėl ko viskas atrodo taip įtartina, suprantate. Kad, jie čia tvirtina, kad kai kurie broliai ten pasakė, jog aš juos ten siunčiau, ir jie pamokslauja, kad vyrai turi palikti savo žmonas ir ieškotų savo dvasinės draugės, ir kad—kad aš esu visiškai neklystantis. Kad nėra nieko. . . Ir, o, tokių siaubingų dalykų, kurių jūs dar negirdėjote. Ir tarnautojų asociacija sužinojo tai, ir jie parašė man laišką apie tai, ir kad aš juos ten nusiunčiau, ir tai kelia daug sumaišties. Ir kai kurie iš jų pranašauja sakydami, kad vienas vyras turi palikti *šią* žmoną ir vesti *aną*. Taigi, ši bažnyčia žino, kad mes nepritariame tokioms nesąmonėms.

²⁸ Mes tikime Biblija. Mes tikime, kad kai vyras ima moterį, tai yra jo žmona ir tik mirtis gali juos išskirti. Tik taip. Mes netikime tokiais dalykais. Mes taip pat netikime „laisva meile“. Mes netikime tokiais dalykais. Mes absoliučiai tikime Biblija, ir vien tik Ja. Taigi, aš tiesiog nufotografuosiu tai, šio laiško kopiją, pateiksiu savo atsakymą apie tai, ir patalpinsiu visa tai žurnaluose, ir taip—taip viskas bus sutvarkyta. Aš tikiuosi, kad taip, bet kuriuo atveju, jiems tai bus atsakymas.

²⁹ Taigi ši vakarą, tiesiog prieš mums atsiverčiant Raštą, pasikalbėkime su mūsų Viešpačiu.

³⁰ Mūsų Dangiškasis Tėve, mes artinamės prie Tavo malonės Sosto, Viešpaties Jėzaus Vardu, To Didžiojo, Kuris nužengė iš Šlovės, kad atskleistų mums Dievo turtų gausybes. Kokie mes dėkingi Tau už tą didį Jėzų, Kuris buvo Dievo apraiška, asmeniškai mums, ir per Jį mes turime atpirkimą iš savo nuodėmių. Ir dabar mes perėjome iš mirties į Gyvenimą, nes mes tikime Juo. Nes apie Jį parašyta, kad Jis pasakė: „Kas klauso Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi amžinąjį Gyvenimą; ir nepateks į teismą, bet iš mirties yra perėjęs į Gyvenimą“.

³¹ Palaimink Savo Žodžius ši vakarą, Viešpatie. Ir mes esame čia, kad tiesiog neužilgo priimtume komuniją. Krikščionys, Karalystės piliečiai susirinks prie altorių ir ten jie priims tai, ką mes vadiname „komunija“, - tą nedidelę sakramento dalį, kurią Tu mums palikai, kad parodytume, jog mes tikime, kad Tu mirei už mūsų nuodėmes, ir prisikėlei trečią dieną, ir gyveni per amžius, ir kad darytume tai kol Tu sugrįši, kaip mums buvo įsakyta Raštuose. Pašventink mūsų širdis nuo pikėtų minčių ir viso to, ką padarėme priešingai Tavo didžiajai valiai. Tėve, atleisk mums, ir suteik mums Savo malonės ši vakarą. Padalyk mums dabar Žodyje Gyvybės Duoną, kai mes skaitome Jį ir kalbame apie Jį. Viešpaties Jėzaus Vardu mes prašome to. Amen.

³² Dabar, Apreiškimo Knygoje, pradedant tik viena eilute, aš norėčiau perskaityti 20-ą eilutę, ar 20-o skyriaus 1-ą eilutę.

Ir aš išvydau angelą, nužengiantį iš dangaus, laikantį rankoje bedugnės raktą ir didžiulę grandinę.

³³ Taigi, aš norėčiau pakalbėti, jei tai būtų, jei turėčiau paimti iš čia temą ar kontekstą iš šio teksto, artimiausioms dvidešimčiai ar dvidešimt penkioms minutėms, aš norėčiau pavadinti tai „Raktas Durims“. Taigi, aš nenoriu, kad tai vadintųsi „raktai“, nes Petruči buvo duoti „raktai nuo Karalystės“. Bet aš noriu pavadinti tai: „Raktas Durims“. Ir tuomet, iškart po to, prieš mums ši vakarą priimant komuniją, aš norėčiau pateikti keletą pastabų apie komuniją.

³⁴ Taigi, raktas. Aš pastebėjau čia, kai mes skaitome, kad šis Angelas nužengė iš Dangaus, turėdamas savo rankoje raktą. Aš manau, kad tai Apreiškimo 13 ar 19, mes vėl randame kitą Angelą, ateinantį su raktu. Ir raktas yra, rakto paskirtis - kažką atrakinti, kažką, kas buvo užrakinta, ar kažkas, kas turėtų būti užrakinta. Tačiau raktas duodamas tam tikslui.

³⁵ Taigi, yra daug raktų rūšių, nes raktai naudojami įvairiems tikslams. Yra raktai nuo sandėlių. Yra raktas nuo jūsų namų, yra raktas nuo jūsų automobilio. Ir mes vadiname juos raktais, ir jie yra raktai. Ir dažniausiai galima padaryti jų dublikatus. Arba namams, galima padaryti, kaip mes vadiname - visraktį. Kitaip tariant, tai raktas, pagamintas su tam tikrais svirtais, veikiančiais taip, kad—kad tam tikru būdu pasuka spyną ir gali atrakinti beveik visas duris, vadinamas „visrakčiu“. Tai daugelio raktų karkasas, ir tokiu būdu juo galima atrakinti mūsų namus ar net mūsų automobilius, galima padaryti dublikatus. Ir tuomet yra. . .

³⁶ Bet kuris iš raktų negali atrakinti nei vienu durų, kol jo nepanaudoja ranka. Turi būti kažkas, kas panaudoja tą raktą. Pats savimi raktas pasinaudoti negali. Jis turi turėti kažką, kas panaudotų raktą.

³⁷ Panašiai kaip šis mikrofonas, per kurį aš—aš kalbu. Tas mikrofonas nebylus. Jei niekas per jį nekalbės, jis pats negali

kalbėti. Jis turi turėti kažką, kas kalbėtų per jį. Taigi, tai ne mikrofonas, tai balsas ar garsas (už jo) kurį mikrofonas oro bangomis perduoda į jūsų ausį.

³⁸ Taigi, tokiu būdu yra pamokslaujant Evangeliją. Tai ne mes patys, kaip tarnautojai, mes nesame Evangelija. Bet mes esame tik siųstuvai, kurie per mūsų, žmonių, tarpininkavimą perduoda Dievo Balsą klausytojui.

³⁹ Tas pats ir su regėjimu. Šiuo metu aš nežinau nieko, ką galėčiau pasakyti bažnyčiai, kas liečia regėjimą. Bet jeigu Sventoji Dvasia pirmiausia parodytų man regėjimą, tuomet aš perduočiau tą regėjimą tam, kam jis yra skirtas. Taigi, tai buvo ne mano, regėjimas buvo ne nuo manęs, aš. Tai Dievas davė regėjimą, ir aš veikiau kaip perdavėjas, kad pateikčiau regėjimo žinią žmonėms.

⁴⁰ Taigi, taip pat ir su raktu. Atsiprašau. Raktą būtinai turi laikyti ranka, kuri atrakina duris. Suprantate, turi būti ranka. Taigi, ir raktas, apie kurį aš kalbėsiu ši vakarą, tik viena ranka gali laikyti šį raktą, ir tai yra tikėjimo ranka. Tai vienintelis dalykas, galintis—galintis laikyti šį raktą. Rankos gali laikyti ir kitus raktus, o šiam reikia būtent tikėjimo rankos.

⁴¹ Taigi pavyzdžiui, mes paimkime pažinimo raktą. Taigi, žmogus turi, jeigu jis stengiasi sukaupti žinių, suprantate, taigi, tam yra raktas. Yra būdas, kuriuo šis žmogus turi atidaryti. Jis turi būti. . . paimti savo knygas ir mokytis, ir jis negali. . . niekas negali už jį išmokti. Jie galbūt mokys jį, bet jis turi mokytis. Ir vienintelis būdas tai padaryti - jis turi surasti tą raktą, kažkas ten, kas atvers ar at- . . . apreikš jam pažinimą, kurio jis siekia.

⁴² Ir yra žmonių, kurie mėgina groti pianinu, ir jie . . . ar muziką. Jie tiesiog nežino, kaip tai padaryti, bet jie gali nueiti ten, ir mokytojas galbūt praves pamoką po pamokos, ir jie niekada to neišmoks. Jie tiesiog negali išlaikyti šios paslapties rakto, kaip skamba ritmas ir derinimo garsai ir visa kita. Tam reikia rakto.

⁴³ Ir matematikoje yra matematikos raktas, kurį tiesiog reikia paimti į rankas. Aš mačiau žmogų, kuris galėjo paimti keturias skaičių eiles ir uždėti savo pirštus, kiekvieną pirštą ant skaičių eilės ir tiesiog pereiti žemyn štai *taip*, galbūt eilutė iš penkių ar šešių skaitmenų, ir parašyti apačioje atsakymą. Suskaičiuojant keturias eiles vienu metu, bet kurioje vietoje nuo vieno iki devynių. Na, man sunkiai sekasi išspręsti vieną eilutę, nebent aš turiu pakankamai rankų ir kojų pirštų, kad suskaičiuočiau, kad—kad galėčiau išspręsti vieną eilutę. Aš tiesiog niekada negalėjau rasti to rakto. Bet, suprantate, kai kurie iš jų tiesiog turi tą raktą, jie žino, kaip tai padaryti.

⁴⁴ Ir yra raktas pažinimui, žmogus siekia pažinimo. Yra raktas mokslui, moksliniams tyrimams. Taigi yra, tai labai svarbus raktas. Žmonės ieško to rakto.

⁴⁵ Kaip čia prieš kurį laiką jie atrado atomą, ir sužinojo, kad buvo atomai, ir tuomet atomai suformavo molekules ir taip toliau. Dabar jie pradėjo tyrinėti, kažkas manė, jeigu tas atomas viską laiko kartu, jei atomas galėtų būti apsuktas, tuomet paimtų tai, ką jis laiko ir išardytų. Kadangi viskas yra išlaikoma per atomą, mes tai žinome. Taigi, šis stulpas sudarytas iš atomų. Jūs sujungti atomais. Žolė, medžiai, viskas yra sujungta atomais. Na, jeigu tas į vieną pusę besisukantis atomas galėtų būti suardytas ir apsuktas, tuomet jis sunaikintų. Ir dabar, didys mokslininkai tiki, kad tai gali būti padaryta, ir jie dirbo ir dirbo, ir jie sėdėjo valanda po valandos, ir savaitė po savaitės, metai po metų, kol galiausiai jie pasiekė tai.

⁴⁶ Tai buvo, aš manau, Tomas Edison, apie šviesą, jie sako, šis žmogus žinojo, kad jis gali pagaminti elektros šviesą. Jis yra elektros lemputės išradėjas. Ir naktimis jis net neidavo miegoti. Jis imdavo į rankas sumuštinį ir valgydavo savo maistą, sėdėdavo ten, skaičiuodavo ir dirbdavo. Kažkur sąmonės gilumoje kažkas jam pasakė, kad jis gali tai padaryti. Kas tai? Tai raktas, kuris gali atverti kelią.

⁴⁷ Ne taip seniai buvo žmogus, kuris tikėjo, kad jis turi talentą rašyti iliustruotas istorijas. Jis tikėjo, kad savo rankoje jis laikė raktą. Ir jis norėjo . . . jis nuėjo . . . Jis gyveno Kanzase. Jis nuėjo pas garsaus Kanzaso miesto laikraščio redaktorių ir pasiėmė keletą savo rašinių. Ir redaktorius pasakė: „Pone, jūs tiesiog to nesugebate. Jums nėra reikalo stengtis, jūs—jūs to nesugebate“. Bet tai jo netenkino. Jis žinojo, kad turi tai. Ir jis vėl ir vėl sugrįždavo, mėgindamas, bet jis (redaktorius) atmesdavo jį. Galiausiai jis nuvyko į kitas vietas, ir jie atmetė jį, sakydami: „Pone, jums tai tiesiog neduota. Jūs to nesugebate“. Tačiau jis tikėjo, kad gali tai padaryti. Ir tokiu būdu, jis turėjo kažką savo rankoje! Galiausiai, jis gavo užsakymą parašyti kokį tai nedidelį scenarijų, aš manau, leidiniui ar kažkam bažnyčiai, kažkokį nedidelį iliustruotą pasakojimą bažnyčiai. Ir jis išsinuomojo sau nedidelį garažą, kuriame knibždėjo žiurkių ar pelių, kur visur lakstė pelės ir visa kita, jo popieriuose, ir jis atkreipė dėmesį į vienos mažos pelytės savitumą. Štai kur gimė Peliuko Mikio istorija. Dabar jis multimilijonierius - Voltas Disnėjus. Kodėl? Jis kažką turėjo savo rankoje, ir žinojo, kad jis laiko tai, jis žinojo, kad gali tai padaryti. Ir tokiu būdu pasiekiamas kiekvienas didis pasiekimas. Kai vyrai ir moterys turi kažką savo rankose, jie žino, kad gali tai padaryti.

⁴⁸ Kai šalį ištiko poliomiėlitas. Kaip dabar mums visiems įsakyta pasiskiepyti šia vakcina, kad likviduoti jį. Kai ištiko poliomiėlitas. . . Vakar klausiausi gydytojo, važiuodamas keliu, kažkokio gydytojo iš Luisvilio. Jis pasakė: „Prieš keletą metų, kai didžiulė epidemija ištiko Luisvilį, - pasakė, - jeigu žmonės būtų stovėję ten, kur aš, ir matę vienu metu penkiasdešimt septynis respiratorius, ir vyrus, moteris, berniukus ir mergaites,

paralyžiuotus ligos, vadinamos ‚poliomielitu‘, ir nieko nebuvo galima padaryti“. Tarė: „Aš daugiau niekada nenorėčiau to pamatyti“.

⁴⁹ Tačiau mokslininkai susimąstė: „Jeigu yra tokia blogybė kaip poliomielitas, tai tikrai yra kažkas, kas galėtų jį neutralizuoti“. Jie kovojo, jie stovėjo gatvėse su auliniais batais, tie ugniagesiai, jie ištiesdavo kepures, prašydami išmaldos, jie prašinėjo išmaldos, jie darė viską, stengdamiesi rasti raktą, kuris atrakintų duris į laisvę. Ir, galiausiai, vienas krikščionis džentelmenas, vardu Salk, atrado vakciną. Kodėl? Ten buvo blogis, ten buvo žudikas; kažkur buvo raktas, galintis vėl atrakinti žmogui laisvę, ir Salk vakcina buvo puikus vaistas. O, ką gali padaryti raktas! Vakcina buvo pagaminta, ir dabar poliomielitas yra naikinamas šia vakcina, nes tai buvo „niekada nepavargstantys ir niekada nepasiduodantys“, tas raktas buvo kažkur padėtas. Nuo to turėjo būti kokie nors skiepai ir jie buvo pasiryžę tai surasti.

⁵⁰ Ir jeigu yra tokia blogybė kaip poliomielitas, difterija, raupai, geltonoji karštinė, stabligė ir taip toliau, ir mokslininkai sugebėjo kovoti su tuo blogiu dieną ir naktį, kol jie surado skiepus nuo viso to, nes tai yra blogis, tai žudikas, tai kuo labiau yra raktas išgelbėjimui žmogaus, esančio nuodėmės kalėjime? Yra raktas nuo tų durų, kad nuo to išlaisvintų žmogų.

⁵¹ Raktas paprastai pasuka užraktą ir kai jūs randate raktą, jis turi būti nuo kažkokio lobia, kažko, kas vertinga, kitaip jūs net neužrakintumėte to. Jeigu neverta užrakinti, tiesiog paliekate tai. Bet kai tai verta užrakinti! Taigi raktas paprastai nurodo į kažką, ar suteikia galimybę patekti į kažką vertingo. Raktas, štai kam jis skirtas, taigi, jis atrakina kažką, kas yra vertinga.

⁵² Taigi, mes skaitome Švento Jono 10-ame skyriuje, Jėzus pasakė: „Aš esu Durys į avidę. Aš esu Durys, - ne kokios tai durys, - Durys, vienintelės Durys. Aš esu Kelias, vienintelis Kelias, Tiesa ir Gyvenimas, ir niekas neateina pas Tėvą, kaip tik per Mane. Aš esu Durys į avidę ir visi, kurie įeina pirma Manęs, yra priešai, vagys ir plėšikai“. Jis yra Durys į avidę. Jis yra Durys į išgelbėjimą.

⁵³ „Nėra kito vardo po Dangumi, kuriuo jūs turėtumėte būti išgelbėti, tiktai Jėzaus Kristaus Vardu“. Ne bažnyčios, de denominacijos, ne kokio nors mokyto; vien tik per Jėzaus Vardą. Tai yra—tai yra Raktas. Nenuostabu, kad Petras galėjo panaudoti vieną iš jų Sekminių dieną! Jie norėjo sužinoti, kaip įeiti pro tas Duris. Jis panaudojo Raktą. Ir yra tik vienas Raktas, nes yra tik vienos Durys. „Aš esu Durys“. Ir Petras turėjo Jų Raktą. Ir jis pasakė: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų, ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu, kad būtų atleistos jūsų nuodėmės, ir jūs gausite Dievo turtus“. Tai Raktas nuo Durų, ir Jėzus yra Durys.

Yra tik vienos Durys į išgydymą, ir Jėzus yra tos Durys.

⁵⁴ Yra tik vienos Durys į ramybę. Taip. „Savo ramybę aš duodu jums“. Jis yra vienintelės Durys į tikrą ramybę. Jūs galbūt manote, kad turite ramybę. Jūs galbūt sukauptė pakankamai pinigų, kad nusipirktumėte namą, galbūt sukauptė pakankamai pinigų, kad nupirktumėte vaikams drabužių, turėtumėte ką valgyti, o galbūt pakankamai populiarumo, kad būtumėte populiarus tarp žmonių. Tačiau kai vakare nusiaunate batus ir ruošiatės atsigulti, yra tik Vienas Dalykas, galintis duoti jums ramybę. Tai, jei žinotumėte, kad jūs tą naktį mirsite, yra tik viena Ramybė, ir, tai - Jėzus yra Ramybė. Jis yra mūsų Ramybė.

⁵⁵ Jis yra mūsų Išgydymas. „Aš esu Viešpats, tavo Dievas, gydantis visas tavo ligas“.

⁵⁶ Jis yra Durys į Dangų. Ir nėra kitų durų ar kito kelio, kaip tik per Jėzų Kristų. Jis yra Durys į Dangų.

⁵⁷ Ir dabar, Jėzus yra Durys visiems šiems dalykams, ir tikėjimas yra raktas, atrakinantis Duris. Taigi, jeigu Jėzus yra Durys visiems šiems Dievo pažadams, tikėjimas Jo užbaigtu darbu atrakina kiekvienas duris į kiekvieną Dievo Karalystės viduje esantį lobį. Suprantate tai? Raktas yra . . . Tikėjimas yra raktas, kuris atrakina kiekvieną Jo pažadą. Tai daro tikėjimo raktas, tikėjimas Jo užbaigtu darbu. Tai raktai, apie kuriuos mes kalbame.

⁵⁸ Taigi, Hebrajams, 11-as skyrius, aš turiu čia visą sąrašą šių tikėjimo didvyrių. Tai buvo raktas nuo—nuo Durų, kuris užčiaupė liūtų nasrus. Tai buvo raktas - tikėjimas, kuris atrakino kalėjimus. Tai buvo tikėjimas - tikėjimo raktas, kuris numalšino ugnies šėlsmą, apsaugojo nuo kalavijo ašmenų, sugražino mirusiuosius į gyvenimą. Tai buvo tikėjimas, tikėjimo gyvuoju Dievu raktas. Ta ranka, tas vyras, ta moteris, kurie gali paimti tą tikėjimo raktą, jie gali atrakinti kiekvieną Dievo pažadą. Bet jeigu jūs neturite to rakto, jūs tiesiog spėliojate jūs niekada jo neatrakinosite. Jūs atsimušite į tai, nes šis raktas . . .

⁵⁹ Bet kuris teisingai pagamintas raktas turi svirtis vidinėje spynos pusėje, ir prireiks tam tikros formos, tam tikro pavidalo raktu, kad pasuktų tas svirtis. Ir tik vienas mažiausias svirtelės neatitikimas, sugadins visą reikalą.

⁶⁰ Todėl aš tikiu pilna Evangelija, kiekvienu Dievo Žodžiu, kuris išlaisvina Dievo jėga, kuris atveria žmonėms Jo palaiminimus. Tai raktas nuo Durų, kuris Jas atrakina. O, tie didingi didvyriai, tie pranašai ir didingi Biblijos vyrai, kurie turėjo tą raktą! Štai kodėl jie galėjo užčiaupti liūtų nasrus, numalšinti ugnies šėlsmą, išvengti kalavijo ašmenų, sugražinti mirusius į gyvenimą ir daryti įvairius stebuklus, nes jie laikė tą raktą ir žinojo, kad jis veiks, nes tai buvo Šventame Rašte gimes raktas.

⁶¹ Taigi, jeigu aš naudoju mokymų raktą, aš nežinau, ką jis padarys. Jeigu jie sako: „mano bažnyčia moko *tai*“, - aš nežinau, kaip dėl to.

⁶² Bet kai Biblija to moko, ir aš laikau savo rankoje tikėjimo raktą, ar savo širdyje, kur sakoma: „tai yra Dievo Žodis“, tai numalšins ugnies šėlsmą, jis atrakins išgydymą ligoniams, jis atrakins išgelbėjimą pražuvusiems. Aš turiu ateiti prie Durų, viskas Jo Vardu. „Visa, ką bedarytumėte žodžiu ar darbu, visa darykite Jo Vardu“. Žinodami, kad raktas, kurį jūs turite, yra tikėjimas, nes tai Rašto padarytas raktas. Taigi, jeigu tai mokymo raktas, denominacinis raktas, aš nežinau, ką jis padarys. Bet jeigu tai Rašto raktas - jis atrakins, nes Dievas taip pasakė. Dabar, o, nenuostabu, kad jie galėjo sustabdyti ugnies šėlsmą ir taip toliau, jie turėjo raktą.

⁶³ Pirmas Dievo linktelėjimas vienam iš tų pranašų - niekas negalėjo jų sustabdyti. Jam nereikėjo daryti taip, kaip Jis kartais tai daro su manimi, kalti tai vėl ir vėl, ir galbūt jums (tikiuosi, kad ne), bet toliau man sako: „Eik ir padaryk *tai*“, ir tuomet jūs suklumpatė: „Tada eik ir padaryk *tai*“, ir: „Sugrižk ir padaryk tai iš naujo, tu nepadarei to neteisingai“. Tik vienas nedidelis linktelėjimas! Tik, jie tiesiog galėjo jausti, kaip Dvasia jiems sako: „Tai reikia padaryti“, - ir niekas negalėjo jų sustabdyti. Broli, jie—jie—jie užčiaupė liūtams nasrus, jie išvengė kalavijo ašmenų, jie numalšino ugnį, ko jie tik nedarė. Tik nedidelis Dievo linktelėjimas - nes savo rankose jie laikė raktą, tą didį tikėjimą! Jie darė dalykus dėl Dievo, nes niekas negalėjo jų sustabdyti. O, kaip šlovinga!

⁶⁴ Kaip kartą jaunuolis priėjo prie pagyvenusio brolio, kuris buvo dievobaimingas pagyvenęs žmogus, senas Dievo pranašas. Ir jis girdejo, kaip tas vyras nuolatos liudija, visada kalbėdamas apie Dievo gerumą, apie tai, koks tas Dievas yra ir kas yra Kristus, ir tiesiog ėjo, kalbėdamas. Galiausiai, šis jaunuolis ruošėsi būti išventintas tarnavimui, taigi jis priėjo prie šio seno išminčiaus ir tarė jam: „Pone, noriu užduoti jums klausimą“.

Jis tarė: „Klausk, jaunuoli“.

⁶⁵ Jis paklausė: „Ar iš tikrųjų Kristus jums tiek daug reiškia, kaip jūs Tai sakote?“

⁶⁶ Jis tarė: „Jis man reiškia daugiau, nei kada nors galėčiau tai išsakyti!“ Štai taip. Kas tai buvo? Jis rado raktą.

⁶⁷ Tas jaunuolis į tai atsakė: „Jeigu jūs tvirtinate šiuos dalykus, ir sakote man, kad jie yra tokie pat tikri kaip ir jūs, tuomet aš noriu pažinti tą patį Jėzų, tokioje pat tikrovėje“. Kas tai buvo? Jis žinojo, kad pagyvenęs vyras turėjo raktą, kuriuo jis galėjo atrakinti ir užrakinti.

⁶⁸ Jūs žinote, raktas, kuris užrakina, taip pat ir atrakina. Suprantate? Jūs galite atrišti arba surišti. Teisingai. Tas pats raktas, kuris užrakina - atrakina. Raktas, kuris atrakina, gali

užrakinti. Ir būtent taip, suprantate, nes jie veikia abiem būdais. Kaip gaila, kad bažnyčia prarado šį regėjimą! Koks tai buvo liūdnas dalykas, kai bažnyčia pasidavė mokymams, kaip mes padarėme šiandien, ir dabar kviečia susivienyti.

⁶⁹ Mes matome, kur dabar didžioji Romos hierarchija ir kiti ketina susitikti, jie ruošiasi pakeisti tam tikras programas. Aš maniau, kad jie nepakeitė; bet visgi ketina pakeisti, suteikti kiekvienam kunigui popiežiaus galią, ir—ir kur jis bebūtų, ir taip toliau. Kaip gaila, kad bažnyčia ėmė ir pasidavė dogmoms vietoj Žodžio. Suprantate? Štai kur jie paliko raktą, tiesiai ten. Štai kodėl šiandien tarp žmonių nevyksta didingi stebuklai ir ženklai, kokie būdavo anksčiau, jie pametė raktą! Taip, jie žino Duris, jie žino, kad Durys yra, bet sekantis dalykas - tai raktas, kad atverti Duris. Lobiai yra už Durų. Jie yra užrakinti nuo netikinčiųjų žvilgsnių. Bet tikintysis, kuris turi tikėjimą ir gali paimti tikėjimo raktą, gali atrakinti šias Duris. Taip, pone.

⁷⁰ Kartą čia, prieš kelerius metus buvo vienas brolis misionierius, kuris jautė pašaukimą vykti į Afriką. Jis buvo jaunas vaikinąs; žmona ir du vaikai, labai gražios, mažos mergaitės, abi maždaug septynerių ar aštuonerių metų. Ir tai niekaip neapleido šio jaunuolio. Jis buvo tarnautojas, turėjo puikią bažnyčią kaimo vietovėje. Bet jis tiesiog niekaip negalėjo pabėgti nuo to pašaukimo, kad jis „turi vykti į Afriką“. Ir jis meldėsi dieną ir naktį. Jis nenorėjo vykti. O Dievas vis jam kalbėjo: „Tu privalai važiuoti!“ Ir galiausiai jis priėjo iki galutinio taško, kur jis—jis turėjo važiuoti!

⁷¹ Taigi jis nuėjo į savo bažnyčios misionierių tarybą ir pasakė: „Dievas pašaukė mane misionieriškam darbui Rodezijos džiunglių glūdumoje“. O tos džiunglės yra užkrėtos maliarija, karštlige ir ta kaitri saulė, epidemijos ir raupsai, ir įvairiausios ligos, ten tose džiunglėse, kur jis ketino vykti. . . praleisti visą likusį savo gyvenimą. Pardavė savo namus ir viską, ką jis turėjo. Taigi, misionierių taryba norėjo jį išmėginti ir jie paklausė: „Ar esi visiškai tikras?“

Jis pasakė: „Esu tikras“.

⁷² Jie tarė jam: „Pone, ar jūs pagalvojote apie tai, kad turite dvi gražias dukrytes, ir turite mielą jauną žmoną, ir jeigu jūs tiesiog. . . Kodėl jums tiesiog nenuvykus ir nepažiūrėjus, kaip ten yra ir tada sugrįžti?“

⁷³ Jis atsakė: „Ne, Viešpats man pasakė. O, tai taip tikra!“ Jis tarė: „Viešpats mane pašaukė. Ir aš—aš nenoriu palikti savo namų, nenoriu palikti savo bažnyčios ir savo žmonių, bet Viešpats pašaukė mane tenai į tas džiungles“.

⁷⁴ Ir jis paklausė: „Pone, ar jūs žinojote, kad jūsų mergaitės gali susirgti geltonąja karštlige ar juodąja karštlige, ir per vieną naktį mirti?“ Ir jis vardijo įvairius žmones, kurie prarado savo vaikus, mažylius, kai nusivežė juos ten, nuo tų ligų, nuo kurių

jie nebuvo paskiepyti. Ir pasakė: „Pagalvokite apie raupsus, apie savo gražią žmoną ir dvi savo mažas dukreles, sergančias raupsais ir ta kaitri saulė, ir kiti dalykai, su kuriais jums teks susidurti“. Paklausė: „Argi jūs nebijote to pavojaus vežtis ten savo vaikus ir žmoną, į tokią vietą?“

⁷⁵ Ir misionierius stovėjo ten, jaunas vyrukas, ir ašaros ėmė riedėti jo skruostais, jis apsisuko ir tarė: „Mano broliai! Mano regėjimas apie Dievo pašaukimą, – jis pasakė, – jeigu Dievas pašaukė mane į Afriką, mano vaikai ir šeima Afrikoje yra saugesni nei bet kurioje pasaulio vietoje“. Amen. Kas tai buvo? Jis turėjo raktą nuo savo pašaukimo, jis tikėjo tuo, apie ką jis kalbėjo. O, aš pagalvojau, kokia narsi pastaba! Kai pirmą kartą tai išgirdau, mano širdis suvirpėjo. Suprantate: „Jeigu Dievas pašaukė mane į Afriką, tai mano vaikai, apsupti raupsų ir epidemijų ir viso kito, jie ten yra saugesni nei bet kurioje kitoje pasaulio vietoje“. Jis turėjo raktą. Štai ko reikia.

⁷⁶ Kai jūs turite raktą, nėra jokios baimės, nėra jokios abejonės, nėra jokio klausimo. Jums nereikia klausti apie tai kieno nors kito, jūs tiksliai žinote. Jūs turite tai savo rankose, jūs žinote, ką daryti. Amen. Jūs žinote, kas prie ko, žinote, kad durys atsirakins. Jūs patikrinote svirtis ir žinote, kad jos tiksliai reikiamoje vietoje, kai jūs įkišite raktą, durys atsidarys.

⁷⁷ O, jei tik bažnyčia turėtų raktus! Jei tik bažnyčia turėtų tą tikėjimo raktą, mes galėtume atrakinti bet kurias duris, bet kurią ligą, bet kokią epidemiją, bet kokią atvejį. Tai galėtų būti mums atrakinta, jei tik mes turėtume šį raktą. Šis vyras turėjo savo pašaukimo raktą.

⁷⁸ Atleiskite už asmeninį liudijimą. Aš pamenu dabar, maždaug prieš penkiolika, septyniolika metų, kai Viešpats man pasakė ten prie upės, kai Jis nužengė tame Ugnies Stulpe, Kurio nuotrauką jūs matote, ir Jis prakalbo man, Jis pasakė: „Tu turi nešti šią Zinią visam pasauliui“.

Ir aš prisimenu kaip Jis kalbėjo man Grins Milyje.

⁷⁹ Ir aš nuėjęs papasakojau pastoriui ir jis man pasakė, tarė: „Bili, ką tu valgei tą vakarą? Tu susapnavai košmarą“. Jis pasakė: „Grįžk prie savo darbo. Tu dirbi Viešųjų Paslaugų bendrovėje, turi gerą darbą, grįžk ir rūpinkis savo—savo reikalais, sūnau“. Pasakė: „Tu susapnavai košmarą. Kažką suvalgei“. Tai manęs nė kiek nesutrikdė!

⁸⁰ Kai aš pradėjau išgydymo tarnavimus, daugelis iš jūsų čia prisimenate mano pamokslą tą rytą, „*Kaip Dovydas Ėjo Susitikti su Galijotu*“, aš pamokslavau.

⁸¹ Ir jie man pasakė, jis pasakė: „Šiuolaikinio mokslo laikais, kai mes vykdomė įvairiausius medicininius tyrimus, kai turime geriausius gydytojus, kai bažnyčia jau seniai pamiršo Dievišką išgydymą ir visa kita, prieš daugelį, daugelį metų, kaip tu eisi prieš tokį didžiulį milžiną? Kaipgi tu ruošiesi pasirodyti

prieš metodistus, baptistus, presbiterionus ir taip toliau, ir net prieš sekmininkus, kurie jau seniai tai pamiršo, ir įėjo į savo mokymus? Kaip tu pasirodysi, neturėdamas denominacijos ar ko nors kito, kas tave paremtų? Ką tu ketini daryti, Bilai?“ Vienaip ar kitaip tai manęs nė kiek nesutrikdė, nes laikiau savo rankoje raktą! Aš pasakiau. . . Jie pasakė: „Niekas tavimi nepatikės. tu nesugebėsi to padaryti. Niekas tavimi nepatikės“.

⁸² Aš pasakiau: „Man nerūpi. Viena tikrai žinau; Dievas pašaukė mane, ir aš privalau eiti, nes Dievas pašaukė mane“. Aš laikiau raktą. Jis pašaukė mane, Jis man parodė, Jis man pasakė, ir aš mačiau Jo Buvimą, kai Jis man davė pavedimą, ir ten buvo raktas!

⁸³ Pastorius pasakė: „Turėdamas tik septintos klasės išsilavinimą, ir tu ruošiesi pamokslauti ir melstis prieš karalius ir monarchus!“

Aš atsakiau: „Tai pagal Jo Žodį!“

⁸⁴ Maždaug tokiu laiku praeitais metais, gal savaitę ar dvi anksčiau, kai aš atvykau čia į bažnyčią ir pasakiau jums, kad Viešpats Dievas parodė man regėjimą apie medžioklės išvyką ir apie tam tikrą gyvūną, kurią aš rasiu, su keturiasdešimt dviejų colių ragais. Ir kad grįžtant, kai jau būsiu nušovęs tą gyvūną (kur jis gulės ir kokioje padėtyje), grįždamas atgal turėjau nušauti sidabrinį lokį grizlį. Ir aš nuėjau į tam tikrą vietą ir pasikalbėjau su žmogumi, ir jis pasakė: „Aš nežinau nė vieno gyvūno, kuris taip atrodytų. Ir kas dėl lokio grizlio, niekada nesu nė vieno matęs“.

Aš pasakiau: „Bet kažkur čia jis turi būti“.

⁸⁵ Taigi jis pasakė: „Mes net nevykstame į lokių kraštą. Mes vykstame ieškoti avių, toli už miško ribų“. Na, aš išvykau su juo.

⁸⁶ Ir antrą dieną, tiksliai toje vietoje, kur Viešpats pasakė, gulėjo tas gyvūnas. Taigi, kai aš nuėjau ir paėmiau gyvūną, ir kol mes nuėmėme odą, ragus ir visa kita, jis pasakė: „Aš noriu jūsų kai ko paklausti. Jūs man prieš tris dienas pasakėte, kai mes palikome stovyklą, jog po to, kai jūs nušausite tą žvėrį, kad grįžtant atgal jūs nušausite sidabrinį lokį grizlį“.

Aš atsakiau: „Tai TAIP SAKO VIEŠPATS!“

⁸⁷ Pasakė: „Aš neabejoju, - jis pasakė, - nes mano brolis buvo epileptikas ir jūs niekada savo gyvenime nebuvote jo matę, kai jūs kartą buvote čia, ir jūs man pasakėte, kad tas vaikinai pasveiks, kai aš padarysiu tam tikrą dalyką. Ir jis pasveiko“. Jis pasakė: „Taigi, bet, broli Branhamai, aš noriu jūsų paklausti, - jis pasakė, - aš galiu matyti iki pat kalno, kur yra miškas, tuos stovinčius arklius. Ir ten nieko nėra. Nėra nė žolės šapelio, nėra nė vieno akmens, ten nieko nėra“. Karibų samanų, kurios yra maždaug dviejų colių aukščio, miško pakraštyje, mylia ar daugiau nuo miško ribos. Paklausė: „Kur gi bus tas lokys?“

⁸⁸ Aš pasakiau: „Dievas yra Jehova-Jireh. Jeigu Jis man pasakė, kad ten bus lokys, tai jis ten ir bus“.

⁸⁹ Besileidžiant nuo kalno, kaskart, kai mes priartėdavome maždaug apie pusę mylios, jis sakydavo: „Broli Branhamai, pats laikas tam lokiui pasirodyti“.

Aš atsakydavau: „Nesijaudink, jis bus čia“.

⁹⁰ Ir kai mes buvome maždaug per penkis šimtus jardų nuo tos vietos, kur buvo arkliai, mes vėl turėjome pailsėti su sunkiais ragais ir kitais dalykais ant mūsų nugarų. Ir jis vėl apsižvalgė, ir aš pamačiau jo veidą, kai jis pažvelgė į mane, tarsi giliai širdyje jis būtų susirūpinęs. Suprantate, jis *vylėsi*, kad tai bus ten, bet jis neturėjo rakto.

⁹¹ Bet kažkaip, iš Dievo malonės, Jis niekada manęs neapvylė. Kai Jis man pasakė, kad ten bus sidabraspalvis, aš turėjau raktą. Aš nė trupučio tuo neabejojau, nė trupučio. Aš atsisukau į jį ir pasakiau: „Budai, jis bus ten“. Ir kai tik aš pasisukau, ten buvo lokys [Tuščia vieta juostoje—Red.] stovėjo tiesiai virš mūsų, maždaug už pusės mylios.

⁹² Jis užsimetė akinius, jis tarė: „Bili, padėk man, tai didžiulis sidabraspalvis!“

⁹³ Suprantate, raktas, regėjimas, Viešpaties Žodis - niekas negali Jo pakeisti ar sustabdyti. Tai ko ši vakarą reikia bažnyčiai, tai ne išsilavinimo. Tai ko ši vakarą reikia bažnyčiai, tai ne denominacijos. Tai ko ši vakarą reikia bažnyčiai, tai ne mokymo. Tai ko ši vakarą reikia bažnyčiai - tai rakto į Raštus, Durų. Kur, Kristus yra Durys, ir Jis yra Žodis. Tikėjimas gyvojo Dievo Žodžiu atveria visas duris.

Dieve, duok mums raktą. Duok mums raktą.

⁹⁴ Hebrajams 12-ame skyriuje sakoma: „Todėl ir mes esame apsupti tokio didelio liudytojų debesies, atmeskime kiekvieną apsunkinimą ir netikėjimą, kuris taip lengvai mus apninka“. Ten sakoma „nuodėmė“, o *nuodėmė* yra „netikėjimas“. Suprantate? Tik viena nuodėmė - tai netikėjimas.

⁹⁵ Ir *nuodėmė* reiškia „nepataikyti ti tikslą“. Tai kaip šaudant, jūs nepataikote į taikinį, tuomet geriau pataisykite savo šautuvą, suprantate, nes kažkas negerai. Jūs nepataikėte į taikinį. Suprantate, grįžkite ir pabandykite iš naujo. Suprantate? Tai reiškia apsigręžti, jūs nepataikėte į taikinį. Kai jūs norite būti krikščionimi, ir jūs nuėję prisijungiate prie bažnyčios - jūs nepataikėte į taikinį. Kai jūs norite būti krikščionimi, ir jūs buvote apšlakstytas „Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios“ vardu - jūs nepataikėte į taikinį. Geriau grįžkite. Jūs nepataikysite į taikinį. Jūs prašausite, galiu jus patikinti. Yra tik vienas Dalykas, kuris gali išlaikyti jus tikslioje linijoje - tai Raštas, Biblija, Žodis. Nes, ir dangūs ir žemė praeis, bet Dievo Žodis niekada nepraeis.

⁹⁶ Taigi, laikykite raktą - tikėjimą Žodžiu! Ir kiekviena tikėjimo dalelė, kuria tikite ir nė trupučio neabejojate, jūs galite atrakinti visas duris, esančias tarp jūsų ir palaiminimo, kurį Dievas turi jums. Tepadeda mums Dievas turėti raktus, tai mano malda. Palenkime dabar savo galvas maldos žodžiui.

⁹⁷ Mūsų Dangiškasis Tėve, mes dėkojame Tau šį vakarą, kad Tu davei mums raktą, kuris atrakina mums išgelbėjimą. Aš—aš dėkoju Tau už tai, Viešpatie, kad mes esame išgelbėti, ir už raktą, kurį mes iki šiol galėjome naudoti. Bet, Dieve, suteik mums tikėjimą, kad kiekvienas iš šių Žodžių, įrašytų Tavo Knygoje, yra maži svertai, ir šis Raktas, vadinamas Jėzumi. . . aš turiu omenyje, šios Durys, vadinamos Jėzumi; ir raktas, vadinamas tikėjimu, prisiliedamas prie kiekvieno Žodžio, atrakintų tai. Jis pasuka tą mažą svirtelę žemyn, ir mes galime įeiti į tą palaiminimą. Dangiškasis Tėve, duok mums raktus, kad mes galėtume turėti tikėjimą Dievo pažadais, kad mūsų tikėjimas nepavestų, kad galėtume pasitarnauti Tau ir tiems, su kuriais mes bendraujame.

⁹⁸ Atleisk kiekvieną mūsų netikėjimo nuodėmę, Viešpatie, ir padėk mums būti Tavo. Mes dabar ateiname prie komunijos stalo, ir aš meldžiu, Dangiškasis Tėve, kad Tu atleistum mums visus mūsų nusižengimus, kad mes galėtume įeiti į bendravimo džiaugsmą, aplink Dievo stalą. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

⁹⁹ Mano broli, sese, jeigu jūs turite Karalystės raktą, raktą nuo Durų, išgelbėjimo raktą, tepadeda jums Dievas atidaryti duris ir leisti Jėzui įeiti. Te Jis suteikia jums tai, ko jūs taip—taip trokštate.

¹⁰⁰ Dabar, tiesiog minutėlę prieš mums pradėdant skaityti apie komunią, aš noriu kai ką pasakyti, nes tai yra apie komunią. Ir kai mes ateiname prie šio altoriaus, yra tik vienas būdas ateiti, tai - jeigu mes savo rankose laikome tikėjimo raktą, kuris leidžia mums žinoti, jog mūsų nuodėmės yra atleistos. Ir jeigu mes neturime to rakto, kad atrakintume tas Duris, kur mūsų nuodėmės yra atleistos, mums ne vieta prie Viešpaties stalo. Nes kas valgo ir geria nevertai, tas valgo ir geria sau pasmerkimą, Viešpaties kūno neišskirdamas. Taigi, tai tiesa.

¹⁰¹ Aš manau, kad mes visi žinome, jog šiandien yra Nacionalinės Komunijos diena. Tai diena, kai visos bažnyčios priima komunią. Tai Nacionalinė Komunijos diena visoje šalyje. Ir aš pagalvojau, kad tai tinkamas laikas pasakyti vieną ar du žodžius apie komunią, prieš mums ją priimant, kol pastorius, jei panorės, paruoš skaitymui Rašto vietas apie tvarką prie Viešpaties stalo. Dabar, ši komunią. . . Taigi, aš užtruksiu ne ilgiau kaip dešimt minučių.

¹⁰² Ši komunią, kurią mes ruošiamės priimti, apie ją buvo daugiausia ginčų nei apie kurią nors mokymą, esantį Biblijoje. Tai

buvo jų . . . vienas iš pirmųjų jų ginčų ankstyvojoje bažnyčioje. Ir šiandien Protestantų, Episkopų ir Metodistų, ir daugelis Protestantų bažnyčių, mielai priimtų Katalikų, Romos Katalikų mokymą, jeigu jie galėtų įveikti šią sunkią dalį dėl komunijos. Tačiau jie susitars, kad kunigai būtų vedę ir būtų tarnautojais, Katalikų bažnyčia keletą kartų sutiko dėl to savo konferencijose ir susirinkimuose. Jie sutaria dėl to. Ir jie susitars dėl skirtingų maldų ir taip toliau, Protestantų bažnyčia sutiks dėl to. Ir katekizmai, ir taip toliau, nedidelis altorius šen ir ten, ir Katalikų bažnyčia pasiruošusi tai padaryti. Bet kai prieinama prie komunijos, jie patyrė nesėkmę. Kiekvienas, kada nors skaitęs istoriją, žino tai. Bet, žinoma, mano manymu, jiems reikėtų daug ko atsisakyti, kad aš—aš galėčiau priimti tai, suprantate, nes tai nėra Biblija.

¹⁰³ Bet aš noriu, kad pasakytumėte vieną dalyką Katalikų bažnyčiai. Ar jūs žinote, kad pradžioje Katalikų bažnyčia buvo apaštalinė sekmininkų bažnyčia? Iš tiesų buvo! Tai buvo pati bažnyčios pradžia. Ir jūs matote, kur jie—kur jie nuėjo, jie vis atimdavo Žodį ir įterpdavo mokymą.

¹⁰⁴ Ir jeigu Sekmininkų bažnyčia egzistuoję dar šimtą metų, ji būtų nutolusi nuo Biblijos daug toliau, nei šiandien yra nutolusi Katalikų bažnyčia, tuo keliu, kuriuo jie eina dabar.

¹⁰⁵ Katalikų bažnyčiai prireikė kelių šimtų metų, kad atsitrauktų nuo Jos, trijų šimtų metų, nuo ankstyvosios bažnyčios iki organizuotos Romos Katalikų bažnyčios, kurią jie įkūrė. Ir jie turėjo naudą, atsivesdami didelius garbingus asmenis ir kitus dalykus, ir jie iškirpo *tai* ir įdėjo *tai*, išėmė *tą* ir įdėjo *ana*, patraukė pagoniškus stabus ir pastatė krikščioniškas statulas ir taip toliau, ir tiesiog eina į kompromisus dėl To, kol jie priėjo prie to, ką turi dabar - Romos Katalikų bažnyčia.

¹⁰⁶ Ir Protestantų Sekmininkų bažnyčia per penkiasdešimt savo egzistavimo metų, kur ji atsitraukė nuo to, nuo ko ji pradėjo, po šimto metų ji bus blogesnės būklės nei Katalikų bažnyčia. Teisingai. Tai stipriai pasakyta, bet tik pažvelkite, kur jie nupuolė. Jie įėjo tiesiai į organizaciją, jie ėjo į kompromisą dėl *to* ir *ano*, ir visa kita. Ir štai prašom, matote, grįžta tiesiai atgal.

¹⁰⁷ Tačiau *komunija* yra vadinama „Viešpaties vakariene“. Taigi, daugelis žmonių nori ją paimti ryte. Biblijoje nepasakyta, kad tai buvo Jo *pusryčiai*. Ir kaip šie žmonės šiandien, kaip jie vis dar gali sakyti: „Viešpaties vakariene“, ir jie to nedaro. Jie pašalino *vakarienę* ir praleido ją, pavadindami tai „pietumis“, nesąmone. Vakariene!

¹⁰⁸ Taigi, Biblijos laikais visada kildavo ginčų, tai buvo ginčytinas klausimas. Žmonės neteisingai suprato Viešpaties vakarienę. Kai jie ateidavo prie stalo, Paulius pasakė tiems korintiečiams: kad jie ateidavo ir prisigerdavo prie Viešpaties

stalo. Matote, jau tada tai buvo neteisingai suprasta. Jis pasakė: „Jei nori valgyti, pavalgyk namuose“.

¹⁰⁹ Ir kitas dalykas, tai buvo neteisingai suprasta, kas tai buvo. Nusidėjėliai ir žmonės, gyvenantys nuodėmėje, ateidavo ir priimdavo komuniją. Tai buvo neteisingai suprasta. Vyras gyveno su savo motina, pamote, ir bažnyčia jam apie tai pasakė; vis tiek prie stalo priimdavo komuniją.

¹¹⁰ Ir tarp jų buvo susiskaldymai, o jie vis tiek priimdavo komuniją. Jis pasakė: „Aš suprantu, kad jūs gyvenate kaip kiti pagony. Ir tarp jūsų yra—yra nesutarimų, kaip tai yra—yra ypač Kefo namuose, ir taip toliau“. Pasakė: „Jūs gyvenate kaip visi pagony“. Matote, tai buvo neteisingai suprasta.

¹¹¹ Komunija visada buvo neteisingai suprantama. Dabar, aš galėčiau tęsti apie tai valandų valandas, bet mes turime priimti šią komuniją ir kojų plovimą. Taigi, jie tiesiog visiškai praleido kojų plovimą, išskyrus kelias denominacijas. Daugelis sekmininkų visiškai nuo to pasitraukė. Suprantate? Ir tai tebėra Biblijoje būtent taip, kaip tai buvo parašyta. Suprantate?

¹¹² Taigi, Roma nevadina to „komunija“. Jie vadina tai „mišiomis, tai šventos mišios“. Jie nepriima komunijos, jie priima mišias. Tai mišios, o mišios iš tikrųjų patraukia tikrąją komunijos reikšmę. *Mišios* reiškia „viltis“. Jie priima mišias, vildamiesi (kad darydami tai mišiose), kad Dievas atleis jiems jų nuodėmes, priimdami „tiesioginį Kristaus kūną, kurį kunigas paverčia Kristaus Kūnu ir Krauju“, priima tai, tikėdamiesi, kad dėl to Dievas neįskaitys jų nuodėmės. Tai mišios.

¹¹³ Protestantai tai vadina „komunija“. Komunija reiškia „dėkojimas“. Ką protestantai... Katalikai priima mišias, vildamiesi, kad mišiose Dievas atleis jiems jų piktadarystes. Protestantai tai priima su padėka už tai, kas jau buvo padaryta per bendravimą su Dievu; bendraujant su Juo, kad tai jau padaryta. Katalikas viliasi, kad tai padaryta; protestantas sako, kad tai jau padaryta. Katalikas svarsto, ar jo nuodėmės atleistos; protestantas išpažįsta, kad jos atleistos, kad jis yra laisvas. Ir komunija - tai bendravimas su Dievu. Ir mes priimame šiuos simbolius ne *vildamiesi*, kad mūsų nuodėmės bus atleistos, bet kad jos jau *yra* atleistos. Nes tai. . . Viena yra viltis; o kita yra tikėjimas. Vienas viliasi, kad jis yra teisus; o kitas žino, kad jis yra teisus. Suprantate? Kitas, vienas - viliasi, nes jis nežino, kur jis stovi; kitas žino, kad yra teisus, nes jis žino, ką pasakė Dievas. Štai ir viskas. Štai koks yra skirtumas. Taigi, kai jūs tiesiog viliatės, būkite atsargūs; bet kai jūs žinote, tuomet pirmyn. Suprantate, tuomet jūs esate bendravime su Dievu. Protestantas - jis sako, kad jam atleista ir jis žino tai; katalikas laiko mišias - viliasi, kad jam bus atleista. Tai tiesiog štai taip: vienas yra elgeta, viliasi, kad viskas bus gerai, suprantate; kitas yra elgeta, dėkojantis už tai, kas jau buvo padaryta. Jie

abu elgetos. Bet vienas prašo, vildamasis, kad jis tai gaus; kitas elgeta žinojo, kad jis tai turi, ir padėkojo Jam, kad jam tai duota. Taigi, štai kur skirtumas. Tai komunija. Taip, pone. Vienas tikisi, kad jam atleista; kitas žino, kad jam atleista, ir dėkoja už tai.

¹¹⁴ Taigi, komunija skirta krikščionims, kurie yra gimę iš naujo iš Dievo Dvasios. Ir *gimimas iš naujo* nebūtinai reiškia, kad jūs dabar gavote Šventąją Dvasią. Taigi, atmintkite. Dabar, daugelis taip moko. „Aš nežinau, kad kas nors taip mokyti“, - kaip tą vakarą iš sakyklos pasakė senasis brolis Arganbraightas, suprantate. Tačiau naujas gimimas nėra Šventosios Dvasios krikštas. Raštas to nepatvirtina, aš nemanau, suprantate, kaip aš tai matau. Suprantate? Aš tikiu, kad jūs esate gimęs iš naujo. . .

¹¹⁵ Ir dėl šios priežasties aš vartoju žodį krikštas Jėzaus Kristaus Vardu, bet ne atgimimui. Taigi, sekmininkai, Jungtinė Sekmininkų bažnyčia, krikštija Jėzaus Kristaus Vardu, atgimimui. Aš tuo netikiu. Ir jie gali tai daryti, jeigu tik nori. Bet aš tikiu, kad Petras pasakė, pirma: „Atgailaukite“. Vanduo neatleidžia nuodėmių. Taip pamokslauja „Kristaus bažnyčia“. Bet aš tikiu, kad atgaila, dievobaimingas liūdesys; *atgailauti* reiškia „apsisukti, grįžti atgal“, jūs nepataikėte į taikinį, „pradėkite iš naujo“. Pirmiausia padarykite tai! Ir jūsų krikštas vandenyje yra tik išorinis išpažinimas to, kas buvo padaryta jūsų viduje, kad jūs priėmėte Kristų kaip savo Gelbėtoją.

¹¹⁶ Aš manau, kad ši vakarą čia yra tik bažnyčia, kiek žinau, aš čia nepakankamai ilgai, kad žinočiau, kas ateina, o kas ne. Aš čia ne taip seniai sulaukiau šiek tiek kritikos dėl vieno vyro krikšto čia baseine, pagyvenusio vyruko. Ir aš nuėjau pas jį, jis buvo geras senukas. Man teko privilegija visą jo šeimą atvesti pas Kristų, visi jie krikščionys. Šis senukas buvo malonus žmogus, ir jis man patiko, taigi aš nuvažiavau pas jį ir pasakiau jam: „Tėveli, kodėl jūs netampate krikščioniu?“ Jis myli mane.

¹¹⁷ Jis atsakė: „Broli Branhamai, aš tapsiu krikščioniu, kai tik galėsiu būti pakankamai geras“.

¹¹⁸ Aš pasakiau: „Pasakysiu ką daryti, tėveli. Apsižvalgykite aplinkui, kol jūs rasite vietą, kur galėsite tapti pakankamai geras, tada pasakykite man, kur ta vieta, aš irgi noriu ten nuvykti“. Aš pasakiau: „Kristus niekada neatėjo gelbėti gero žmogaus. Jis atėjo, kad išgelbėtų blogą žmogų“. Kai jūs manote, kad esate geras, tuomet Jis neatėjo jūsų išgelbėti. Jis atėjo išgelbėti tų, kurie, Jis žino, kad yra blogi. Suprantate? Kristus mirė, kad išgelbėtų nusidėjėlius. Suprantate? Ir aš pasakiau: „Tėveli, štai kur riba“.

Jis tarė: „Na, aš rūkau tas cigaretes“.

Aš atsakiau: „Net neketinu apie jas kalbėti“.

Jis pasakė: „Aš mėginau mesti, broli Branhamai“.

Aš pasakiau: „Gerai, mes nekalbėsime apie cigaretes“.

Jis tarė: „Na, kai aš galėsiu . . .“

¹¹⁹ Aš pasakiau: „Ne—nekalbėkime daugiau apie jas, pamirškime jas. Noriu užduoti jums klausimą“.

Jis tarė: „Gerai, kokį?“

Aš paklausiau: „Ar jūs tikite, kad yra Dievas?“

¹²⁰ Atsakė: „Žinoma, aš tikiu“. Pasakė: „Manau, kad tikiu taip pat tvirtai kaip ir jūs, broli Branhamai“.

¹²¹ Aš paklausiau: „Ar jūs tikite, kad tas pats Dievas peržengė Savo kilmę ir tapo kūnu, ir gyveno tarp mūsų Jėzaus Kristaus asmenyje, kad išgelbėtų žmogų?“

Jis atsakė: „Taip, aš tikiu tuo“.

„Ir Jis mirė, kad išgelbėtų nusidėjėlius, kaip jūs ir aš?“
Suprantate?

„Taip, aš tikiu tuo“.

¹²² Aš pasakiau: „Taigi, tai tiesiog štai taip. Mes visi čia esame viename dideliame pastate, ir mes esame kalėjime, ir aš negaliu atsistoti šiame kampe ir sakyti: „*tai* man padės išeiti iš kalėjimo“, – atsistoti tame kampe ir sakyti: „*tai* man padės išeiti iš kalėjimo“, – mes visi esame tokioje pačioje padėtyje. Ir kiekvienas žmogus, gimęs šiame pasaulyje, gimė nuodėmėje, suformuotas neteisybėje, atėjo į pasaulį kalbėdamas melą. Jis nuo pat pradžių yra renegatas“.

¹²³ Kažkas anądien paklausė, jis pasakė: „Broli Branhamai, jei . . . ar būtų koks nors skirtumas tarp Adomo ir Ievos ir jų vaikų šiandien, jeigu jie visi būtų nuogi, vaikščiotų . . . Ar—ar jų kūnai būtų tokie patys?“

¹²⁴ Aš atsakiau: „Ne, pone“. Mes grįžome namo iš voverių medžioklės, brolis Fredas ir aš, ir būrelis kitų. Aš pasakiau: „Ne, jie nebūtų tokie patys“.

¹²⁵ Paklausė: „Jūs norite pasakyti, kad Ieva būtų ne tokia moteris kaip jos dukterys, ir Adomas būtų ne toks vyras kaip jo sūnūs?“

Aš atsakiau: „Daugeliu atžvilgių, bet ne visais fiziniiais atžvilgiais“.

Jis paklausė: „Koks būtų skirtumas?“

¹²⁶ Aš pasakiau: „Jie neturės jokios bambos. Jie buvo sukurti. Teisingai. Jie nebuvo prie nieko pritvirtinti“.

¹²⁷ Tol, kol tai turi kiekvienas, gimęs šiame pasaulyje, parodo, kad tai jau nuo pat pradžių yra renegatas. Teisingai. Aš pasakiau: „Žinoma, yra skirtumas. Jie neturėtų bambos. Jie nebuvo sujungti su jokia moterimi, kad patektų čia“. Suprantate, Dievas juos sukūrė.

128 Dabar, aš tariau: „Aš noriu kai ką pasakyti. Kiekvienas žmogus yra šiame kalėjime, kas yra šventas? Kas yra tas, kuris gimė ne per lytinį potraukį? Kas iš jų gali padėti kitam, nepaisant to, kas jis yra? Mes visi esame tame pačiame kalėjime. Bet Dievas tapo vienu iš Savo kūrinų ir peržengęs lytinį potraukį, per šventą Kraują, kurį Jis Pats sukūrė, ir per tą Kraują Jis išpirko mus“. Aš paklausiau: „Jūs tikite tuo, Tėveli?“

Jis pasakė: „Aš tikiu tuo“.

129 Aš tariau: „Kristus mirė už tokius blogus žmones kaip jūs. Taigi, yra tik vienas būdas tai padaryti. Jūs nieko negalite padaryti. Jis pasiūlo tai jums. Jūs negalite to nusipelnėti. Jūs nieko negalite padaryti, kad gautumėte tai. Jis tiesiog duoda tai jums. Ar jūs priimsite tai, ką Jis dėl jūsų padarė, kad apsaugotų jus nuo pragaro?“

130 Jis atsakė: „Aš tai padarysiu“. Jis pasakė: „Bet jei tik aš galėčiau atsikratyti tų cigarečių“.

131 Aš pasakiau: „Cigaretės pačios pasirūpins savimi. Jūs tik. . . Aš neklausiu jūsų. Aš nesu įstatymininkas. Aš tikiu malone. Ir visi, kuriuos Tėvas Man davė, ateis pas Mane“. Aš pasakiau: „Jeigu jūs tikite tuo visa savo širdimi!“

Jis tarė: „Visa savo širdimi, aš tikiu tuo“.

132 „Tuomet ar priimsite tai, remdamasis šiuo pagrindu, kad jūs to nevertas, bet Jis yra Tas, kuris vertas? Nežiūrėkite į save; žiūrėkite į Jį, kadangi jūs pats sau nieko negalite padaryti. Žvelkite į Tą, kuris dėl jūsų kažką padarė. Kaip dėl Jo?“

„O, - jis pasakė, - „Jis vertas“.

Aš pasakiau: „Štai ir viskas, tuomet priimkite tai, ką Jis jums duoda“.

Jis atsakė: „Priimu“.

133 Ir aš pakrikštijau jį Jėzaus Kristaus Vardu. O jis išėjo iš čia ir užsidegė cigarete.

134 Prieš keletą savaitių aš buvau jo namuose. Viena naktį mačiau regėjimą apie amžinai žaliuojantį medį, kuris buvo nukirstas ir apverstas aukštyn kojom. Mačiau prie jo prikaltas lentas. Tiesiai šalia paskutinės lentos buvo išskirtinė lenta. Ir žemiau tos lentos, visai prie pat galo, baigiantis štai *taip*, medis lūžo kaip tik ten. Ir Balsas pasakė: „Tai turėjai būti tu, - ar, - Tai būtum buvęs tu“. Ir Tėvelis Koks krito, susimušė savo nugarą štai *čia*. Ir taigi, kitą rytą jie atnešė jam cigarečių, kai jis gulėjo lovoje, noras buvo dingęs. Prieš keletą savaitių! Jis neparagavo daugiau nė vienos, net nebenorėjo nei vienos ar kažko kito. Suprantate? Ir aš mačiau jį prieš kurį laiką, kai jo rankos buvo tiesiog rudos, prieš keletą savaitių, nuo cigarečių, o dabar jis net negali pakęsti, kai nors viena yra šalia jo. Pirmiausia padarykite tai, kas svarbiausia! Nesistenkite tapti geras; jūs nuo pat pradžių

esate blogas, ir jūs nieko negalite padaryti. Yra skiriamoji linija, ir visi žmonės yra toje pusėje.

¹³⁵ Dabar, kai aš gimiau šiame pasaulyje, tai įvyko iš mano motinos ir tėvo šventos santuokos; jos išciose buvo kiaušinėlis, mano tėvo liaukose buvo kraujo ląstelė. Mano gyvenimas susideda iš tos kraujo ląstelės (ne iš mano motinos kiaušinėlio), iš mano tėvo kraujo ląstelės. Ir kai ta kraujo ląstelė įėjo į reikiamą vietą, kad susitiktų su kiaušinėliu, kai tai įvyko, gamtai buvo Dievo įsakyta suteikti man kūną. Ir tuomet, kai aš gimiau žmonių rasėje, man buvo suteikta galimybė tapti protinga asmenybe, kaip ir visi žmonės, kur aš galėčiau vairuoti automobilį, ar galėčiau daryti tai, ką daro žmonės, vaikščioti, kalbėti, vairuoti automobilį ir taip toliau. Man tai buvo duota, nes aš gimiau žmonių šeimoje, ir buvo suteikta intelekto galia būti žmogumi.

¹³⁶ Dabar, kai aš gimiau Dievo šeimoje, aš atėjau per Kraują, Kraujas davė man Gyvybę. Ir tuomet po to, kai aš tapau gyvas Kristuje, Jis pakrikštijo mane Šventąja Dvasia ir jėga, būti Dievo sūnumi. Taigi, panašiai kaip aš galiu vaikščioti, kalbėti kaip žmogus, vairuoti automobilį kaip žmogus, dabar, kai aš gaunu Šventąją Dvasią, aš gaunu jėgą išvarinėti demonus, kalbėti naujomis kalbomis, pamokslauti Evangeliją, gydyti sergančius. Aš esu pakrikštytas! Ne gimęs; bet pakrikštytas!

Jie buvo susirinkę aukštutiniam kambarėly,
Visi meldėsi Jo Vardu,
Jie buvo pakrikštyti Šventąja Dvasia,
Ir nužengė jėga tarnavimui.

¹³⁷ Amen. Jūs tikite Amžinuoju Gyvenimu ir esate gimę iš naujo per savo tikėjimą. Jėzus pasakė, Švento Jono 5:24: „Kas klauso Mano Žodžių ir tiki Mane siuntusįjį, turi amžinąjį gyvenimą“, - ne Šventąją Dvasią, tiesiog turi amžiną gyvenimą. Jis gimė į Dievo šeimą. Ir tuomet pakrikštytas Šventąja Dvasia, su sugebančia mąstyti tikėjimo jėga, padedančia jam tikėti Evangelija, kad Ši būtų veiksminga ir teisingai reikštųsi. Amen. Tuomet jis elgiasi kaip Dievo sūnus. Tada jis gali išvarinėti demonus. Jėzus pasakė: „Šie ženklai lydės jus!“ Suprantate? „Mano Vardu jie išvarinės demonus, kalbės naujomis kalbomis, ims gyvates, gers nuodus“. Suprantate, jis per Šventąją Dvasią gauna jėgą daryti šiuos dalykus.

¹³⁸ Taigi, kai Jis iškeliavo, Jis pasakė: „Man yra naudinga, kad Aš išeinu. Nes jeigu Aš neišeisiu, neateis Šventoji Dvasia“. Suprantate? Tuomet, kai Ji ateis, Ji bars pasaulį dėl nuodėmės ir mokys teismo, ir parodys jums būsimus dalykus (tai regėjimai). „Ji paims tuos dalykus, kurių Aš jus mokiau, ir apreikš tai jums“. Tie patys Žodžiai, kad Jis ateina... Nė vienas žmogus negali suprasti Žodžio be Šventosios Dvasios krikšto. Ir kai žmogus sako, kad jis turi Šventosios Dvasios krikštą, ir ginčijasi dėl Žodžio teisingumo, tuomet kažkas negerai.

¹³⁹ Paulius buvo Naujojo Testamento kritikas. Tai nebuvo, Naujasis Testamentas dar nebuvo parašytas. Paulius buvo krikščionybės kritikas, Saulius. Ir kai jis gavo Šventąją Dvasią, jis trims metams išvyko į Aziją ir studijavo Raštus, nes jis mokėsi pas Gamalielį, didį mokytoją. Tuomet, kai jis sugrįžo, ir po keturiolikos metų, jis nuėjo susitikti su Petru Jeruzalėje ir sužinojo, kad jų Evangelija buvo Žodis Žodin tokia pat. Tas pats Dievas, kuris paskatino Petrą pamokslauti Sekminių dieną ir pasakyti jiems, kad atgailautų ir pasikrikštytų Jėzaus Kristaus Vardu, ta pati Šventoji Dvasia apreiškė tai Pauliui ir jis pasakė jiems Darbų 19, po to kai jie jau vieną kartą buvo Jono pakrikštyti, pasakė: „Jums reikia iš naujo pasikrikštyti, Jėzaus Kristaus Vardu“. Suprantate?

¹⁴⁰ Suprantate, Šventoji Dvasia tvirtai laikosi Rašto. Tikėjimas Tuo atveria kiekvieną paslaptį. Amen. Biblijoje pasakyta, Pirmame Jono 5:7: „Yra trys, liudijantys Danguje: Tėvas, Žodis (kuris yra Kristus) ir Šventoji Dvasia. Šie trys yra Viena“. „Ir yra trys, liudijantys žemėje: vanduo, Kraujas, Dvasia. Šie trys nėra viena, bet jie sutaria viename“. Taigi, jūs negalite turėti Tėvo, neturėdami Sūnaus, jūs negalite turėti Sūnaus, neturėdami Šventosios Dvasios; Jie yra viena. Bet jūs galite būti išteisinti, nebūdami pašventinti, ir jūs galite būti pašventinti, neturėdami Šventosios Dvasios. Pašventinimas yra per Kraują, per Kraują ateina Gyvybė. Suprantate? Ir Šventoji Dvasia yra Dievo jėga, suprantate, jėga, duota Bažnyčiai.

¹⁴¹ „Jūs gausite, - (ką?), - jėgą, - Darbų 1:8, - po to, kai Šventoji Dvasia nužengs ant jūsų. Jūs gausi jėgą!“ (Ne „gimsite iš naujo“.) „Jūs gausite jėgą po to, kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia. Tuomet jūs esate Mano liudytojai Jeruzalėje, Judėjoje ir Samarijoje, iki pat žemės pakraščiu“. Suprantate? Jūs gaunate jėgą po to, kai gaunate Šventąją Dvasią. Bet pirma jūs turite gauti Šventąją Dvasią, o tai yra Dievo jėga, suprantate, kad išreikšti ir parodyti. Jūs—jūs esate... kaip buvote žmogus, ir išmokote kalbėti, vaikščioti ir daryti tai, ką daro žmonės; kai jūs esate pakrikštyti Šventąją Dvasia, jums suteikiama jėga elgtis kaip Dievo sūnums ir dukterims. Nenuostabu, kad žmonės elgiasi ir daro taip, kaip jie daro šiandien, jie niekada nebuvo pripildyti Šventąją Dvasia. Jeigu jie būtų, jie elgtųsi kitaip. Jie tvirtina, kad jie turi, bet Jėzus pasakė: „Iš jų vaisių pažinsite juos“. Taigi, kaip jūs galite tai daryti, suprantate, viskas tiesiog sujaukta. Suprantate? Bet grįžkime prie faktų!

¹⁴² Dabar, jeigu jūs gyvenate dorai ir tvirtinate, esąs krikščionis, mes kviečiame jus šį vakarą prie Viešpaties stalo. Šiandien, be abejonės, komunija buvo priimta visoje šalyje, vienur vienaip ir kitur kitaip. Tačiau manau, kad geriausias būdas tai daryti - laikantis Rašto, tiesiog taip, kaip jie tai darė Rašte. Aš manau, kad to pakanka.

143 Ar turite savo Bibliją, broli Nevilai? Dabar brolis Nevilas perskaitys Rašto vietas.

[Brolis Nevilas sako: „Pirmas Korintiečiams 11-as skyrius, pradėdant nuo 23-ios eilutės“—Red.]

[Nes aš gavau iš Viešpaties tai, ką jums ir perdaviau, Kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurią buvo išduotas, paėmė duoną.]

[Ir padėkojęs ją laužė, ir tarė: „Imkite, valgykite - tai yra mano kūnas, kuris už jus laužomas: tai darykite mano atminimui“.]

[Tokiu pat būdu, pavakarieniavęs jis paėmė ir taurę, sakydamas: „Ši taurė yra naujasis testamentas mano kraujuje: kiek kartu jūs gersite, darykite tai mano atminimui“.]

[Taigi, kada tik valgote šią duoną ir geriate šią taurę, jūs skelbiate Viešpaties mirtį, kol jis ateis“.]

[Todėl kas nevertai valgys šią duoną ir gers šią Viešpaties taurę, bus kaltas prieš Viešpaties kūną ir kraują.]

[Bet tegul žmogus save ištiria ir tada tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos taurės.]

[Nes kas valgo ir geria nevertai, Viešpaties kūno neišskirdamas, tas valgo ir geria sau pasmerkimą.]

[Dėl šios priežasties tarp jūsų daug silpnų bei ligotų ir daug užmigusių.]

[Nes jei mes patys save teistume, mes nebūtume teisiami.]

[Bet kai esame teisiami, mes esame Viešpaties baudžiami, kad nebūtume pasmerkti kartu su pasauliu.]

[„Telaimina Viešpats perskaiytą Jo Žodį“.]

144 Tai visada toks šventas dalykas, toks šventas dalykas, manau, dabar derėtų palenkti savo galvas tylioje maldoje. Jūs melskitės už mane, aš melsiuosi už jus. Melskimės vieni už kitus, kad Dievas būtų gailestingas mums, nevertiems kūriniams, kurie ruošiasi priimti šį didingą sakramentą mūsų Viešpaties mirties atminimui.

145 [Brolis Branhamas daro pauzę tyliai maldai. Tuščia vieta juostoje—Red.] Šią išpažinimo maldą mes aukojame Tau, mūsų Tėve, ant Tavo auksinio aukuro, su mūsų Auka, Viešpačiu Jėzumi. Mes prašome to Jo Vardu. Amen.

146 Taigi, vyresnieji turbūt užims savo vietas, ir jie...iš bažnyčios, ir jie atves žmones, kurie eilės tvarka ateis prie komunijos. Visuomet pagalvoju apie šią dainą:

Brangus mirštantis Avinėli, Tavo brangus
 Kraujas
 Niekada nepraras savo jėgos,
 Kol visa atpirktoji Dievo Bažnyčia
 Bus išgelbėta, kad daugiau nenusidėtų.

Palenkime savo galvas.

¹⁴⁷ Maloningas ir Šventas Tėve, Jehova, didis Visagali, siusk Savo palaiminimus Savo žmonėms, kol mes laukiame. Atleisk mūsų nuodėmes. Ir dabar mes atnešame Tau šį komunijos simbolį, šį vyną, vynuoges, kurios buvo išaugintos, ir tarnautojų rankos jas spaudė. Ir jos buvo perdirbtos į vyną dėl to tikslo, dėl kurio mes dabar jį atnešame Tau, kad mums tai simbolizuotų mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kraują. Aš meldžiu Tave, Tėve, kad pašventintum šį vyną tam tikslui. Atleisk kiekvieną mūsų nuodėmę. Ir tegul kiekvienas žmogus, kuris priims šį vyną į savo kūną, te gauna iš Tavęs sveikatą, stiprybę ir išgelbėjimą. Suteik tai, Viešpatie. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

¹⁴⁸ Biblijoje pasakyta, kad kai Jis laužė duoną ir palaimino ją, tarė: „Imkite ir valgykite, tai yra Mano Kūnas, kuris už jus laužomas. Tai darykite Mano atminimui“. Ir kai mes imame šiuos mažus košerinės duonos gabalėlius, kurie pagaminti be raugo, ji pagaminta krikščionių, ji pagaminta, kadangi ji—ji simbolizuoja Kristaus Kūną. Mes suprantame, kad—kad tai buvo mokiniai Kristaus dienomis, ar bažnyčios dienomis kurie paėmė šias dalis ir paruošė vakarienę per paskutinę vakarienę, per paskutinę Kristaus vakarienę. Ir per visą Bibliją, tai buvo mokiniai, kurie šiais dalykais patarnaudavo žmonėms. Ir šiandien, mūsų šiuolaikiniai mokiniai, mūsų broliai čia iš bažnyčios, šio Reikalo mokiniai, patarnauja žmonėms. Ir jie paims tuos gabalėlius ir padalins žmonėms.

¹⁴⁹ Ir dabar, kai jūs gaunate šią duoną, atmintkite, ji simbolizuoja Avinėli. Prieš daugelį metų, kai Izraelio avinėlis buvo kepamas ugnyje, ir valgomas su karčiomis žolelėmis, žmonės turėjo jėgų; jų batai niekada nenusidėvėjo, jų drabužiai niekada nesusinesiojo, per visą kelionę, kol jie pasiekė pažadėtąją žemę. Te Dievas išlaiko mus sveikus, laimingus, tarnaujančius Jam, kol mes pasieksime Pažadėtąją Žemę, kurią Jis mums davė.

Pasimelskime.

¹⁵⁰ Maloningas Dangišskasis Tėve, kai šį vakarą aš kalbu apie tą Šventą, pašventintą mūsų Viešpaties Kūną, Kuriame gyvena Dievybės pilnatvė, kai galvoju apie tą suniokotą ir—ir sudaužytą Kūną, ir tekantį iš jo Kraują, matėsi Jo nugara ir šonkauliai, nugaroje driekėsi rimbo žymės, kai aš pagalvoju, kad ši raukšlėta, iškulta duona simbolizuoja tai, visa tai atgyja mūsų širdyse, šį vakarą mes dedame savo širdis, Viešpatie, ant Tavo altoriaus. Atleisk mums, O Dieve. Ir te ši sulaužyta duona,

kai ji pateks į šių Tavo tarnų burną, te jie suvokia, kad tai buvo Tavo brangus Kūnas, kuris buvo sumuštas ir sužeistas, ir žaizdomis mes esame išgydyti. Suteik tai, Viešpatie. Pašventink šią košerinę duoną šiam numatytam tikslui. Mes prašome Jėzaus Vardu. Amen.

Palaukite minutėlę.

¹⁵¹ Tai nėra uždara komunija. Kiekvienas krikščionis tikintysis yra kviečiamas prie Viešpaties stalo, dalintis šiuo bendravimu su mumis...?...

62-1007 Raktas Durims
Branhamo Maldos Namai
Džefersonvilis, Indianos JAV

LITHUANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org